

МОГИЛЯНСЬКИЙ ВІСНИК

святкувато-хвалькувате

Темньоканічка
Тьмою світ закрила.
На небеснім полі
Зоря ся з'явила.

Христос народився!

автор: you la

Лемківський Вертеп у Києві!

Яке то щастя - зібратися усією родиною на Різдво, злетітися до батьківської хати з далеких куточків України та з-за кордону і за смачною кутею переповідати один одному все, що так і не вмістилося у нечисленні листи і телефонні розмови... Аж раптом дзвінок у двері! Які ж то химерні гості з'являються на порозі у день народження Сина Божого? Вертепники-колядники із гучною "Добрий вечір тобі..." входять у хату і розпочинають своє феєричне дійство.

"Депортований" вертеп

Цього року Києвом ходив незвичайний вертеп. Більше півстоліття грають його у Донецькій області в селі Званівка нащадки лемків, яких у 1951 році переселили на Донбас. Саме там народився і з дитинства брав участь у Різдвяних дійствах Андрій Чаплик, який і привіз свій унікальний сценарій до столиці. Званівського лемка підтримали учасники хору Патріаршого греко-католицького собору на лівому березі, віряни з інших греко-католицьких парафій Києва, а також православні Київського Патріархату. Нести благу звістку вирішили і православним КП, і автокефалістам, і греко-католикам – Ісус бо для всіх один.

Добрих людей коляда не обминає

Отаким аматорський міжконфесійний вертеп привітав зі святом головного пастора греко-католицької церкви Любомира Гузара, Голову Спілки письменників України Анатолія Погрібного, Голову Всеукраїнського товариства "Просвіта" Павла Мовчана, дисидентів Євгена Сверстюка (на фото стоїть праворуч), Василя Овсієнка (стоїть ліворуч), Богдана Гориня.

Згідно з народною прикметою, коляда обминає домівки тільки недобрих людей. Цьогорічний лемківський вертеп ходив до людей і добрих, а головне таких, котрі до української справи докладали і докладають багато зусиль. Підтвердженням цьому є плоди

їхньої праці: радіє читачів «Наша віра» Євгена Сверстюка; друкуються антології учасників українського правозахисного руху під редакцією Василя Овсієнка; нещодавно побачила світ нова книжечка Анатолія Погрібного "Умію, та не хочу" про захист рідної мови; Богдан Горинь теж видав перший том спогадів про свої мордовські поневіряння та про долі своїх побратимів.

Завітали вертепники і до сучасних українських артисток – Лесі Горової та Руслани Лижичко. І Руслана, і Леся Горова підтримували наших колядників-аматорів своїми красивими голосами.

Напевно, найбільше зраділа вертепникам дружина колишнього Голови Секретаріату НРУ Михайла Бойчишина, якого викрали під час передвиборчої кампанії у 1994 році, Любомира Бойчишин (інтерв'ю з нею читайте у 4 (7) числі МВ). Ця мужня жінка на візку, що втратила чоловіка, а згодом сина, ще донедавна видавала інформаційний журнал для жінок-інвалідів "Любомира", брала участь у всеукраїнських марафонах інвалідів-візочників. Однак, щиро кажучи, по-справжньому радіє вона тільки двічі на рік: на Різдво і Великдень, коли приїжджає до неї зі Львова донька з

онуками. У своєму житті пані Любомира бачила багато різдвяних вистав, однак лемківський сценарій вразив так, ніби дивилася вертеп уперше.

"Карпатія"

За щирю гру та благовіст нагородив Господь продовжувачів лемківських традицій можливістю взяти участь у фестивалі вертепів «Карпатія», що 14 січня проходив на центральній площі Івано-Франківська. Уперше фестиваль набув всеукраїнського масштабу, оскільки учасниками його були херсонці та львів'яни, донецьчани і тернопільці. Організатором «Карпатії» є голова Громадянського руху «Народна самооборона» экс-міністр внутрішніх справ Юрій Луценко, а також мистецький гурт «Остання барикада». Український різдвяний карнавал став одним із кроків до об'єднання України, адже саме соборною хоче бачити нашу державу Господь.

А в столиці?

Коли ходив вулицями Києва у костюмі пастушка або царя з Арабії, цікаво спостерігати за реакцією перехожих. Виявляється, на привітання "Христос народився!" більшість пересічних киян не знають, що відповідати, тож доводилося чути "Воістину воскрес" або "І вас таюже". На жаль, для столиці вертеп не є традиційною ознакою святкування Різдва. Люди позачинялися у своїх квартирах і навіть колядників не пускають: мовляв, пробудити чотири рядочки, а найголовніше "Дайте, дядьку, п'ятака", і радій собі з такого знущання над традицією, над святом. Ніде правди діти, у наш час з усього вміють зробити гроші.

Однак ще не все втрачено. Якщо лемківський вертеп зберігся на зрусіфікованому Донбасі, значить і столицю він перемаже. І коли не знають наші люди ні колядок, ні щедрівок, ні традиційних вітань, то зачаруємо їх красою та щирістю українського вертепу, щоб вони зрозуміли: де Бог, там радість, сила і любов.

Водохреща на плацу

Воду освятив професор кафедри історії НаУКМА священник Юрій Мицик

дарунок Н. Караховець

Знай наших!

автор: Тетянка Шишкова

який дав йому перепустку до справжнього шоу-фєєрії "Шанс".

7 листопада 2006р. Андрій пройшов нелегкий, проте захопливий шлях підготовки до шоу, на якій обиралися пісня та образ головного героя.

А вже 10 грудня глядачі "Інтера" могли споглядати зворушливий дебют молодого виконавця в образі Сумного П'єро з піснею Пономарьова "Ти дочекайся мене", яку Андрій присвятив «всім і кожному».

Нехай же буде цей його триумф початком підкорення неймовірних висот майстерності і слави!...

Допит

автор: Оленка

"У Могилянці я є справжньою"

Тиждень тому, переглядаючи сайт нашої академії, я натрапила на привітання, адресоване двом викладачам гуманітарного факультету. Виявляється, відома компанія Тетра Пак Україна надала їм гранти! Однією з них є пані Леся Пізнюк, заступниця декана ФГН. Про умови гранту на сайті сказано не було, тому вирішила запитати про це у пані Лесі особисто (а заразом і більше про неї дізнатися)...

- Пані Лєсю, кілька слів про себе, будь ласка.

Народилася в Жашківському районі Черкаської обл. 1973 року, але тепер там уже нікого з рідних не маю, так би мовити, втратила ґрунт. Зараз живу в Києві. Одружена вже 10 років, маю доньку Яринку 2,5 років. Здобула повну філологічну освіту (українська філологія) у Національному педагогічному університеті ім. Драгоманова, а в Могилянці закінчила магістерську програму «Теорія літератури і компаративістика».

- Чому саме в Могилянці?

Це був 1996 рік, і магістерка відкрилась лише тут. Хотілося спробувати щось нове, адже того, що прослухала у Драгоманова, мені було замало, до того ж курси були запропоновані екстраординарні, викладацький склад теж вражав: Соломів Павличко, Дмитро Наливайко, Тамара Гундорова, Микола Кодак, Тамара Денисова, Григорій Грабович, наш Володимир Филипович (Моренець), який був тоді завідувачем кафедри.

- Ви недавно отримали грант від Тетра Пак Україна...

Для мене це було сюрпризом! Насправді я не знайома з його умовами. Знаю лиш те, що був конкурс по заявках нашої кафедри філології, і вирішувалося все на закритій Ученій раді університету. І що протягом 2007 року маю опублікувати в іноземному видавництві статті чи монографії, а також ревію наукових оглядів, рецензій. Це має бути тема, якою я займаюся, тобто соціалізм. Власне, мене цікавить, чи мав соціалізм корені у двадцятих роках, наскільки він був насаджений ззовні і наскільки був уписаний в літературу самими митцями-двадцятниками.

- Чи отримували ви гранти раніше?

Так, грант від Канадського інституту українських студій і фонду Олега Зуєвського у 1996 році на впорядкування архіву Аркадія Любченка під керівництвом професора-емерита Юрія Остаповича Луцького. Тоді я перебрала кожен папірчик в архіві, знаю, хто з наших письменників 20-тих років які робив помилки, знаю їхні почерки, знаю їхній Настрій у 20-х і 30-х. Архів дав мені змогу дізнатися те, що знають дуже небагато людей. Зокрема, що архівні

Могилянка – країна талантів, яка розкриває не тільки інтелектуальні здібності людини, але і її творчий потенціал. У цьому ще раз пересвідчуєшся, спостерігаючи за появою могилянських зірок на телеекрані.

Цього разу фортуна усміхнулася сімнадцятирічному юнакові Андрію Кошману. Одного липневого ранку доля подарувала шанс цій обдарованій особистості. А трапилося це так. Після складання вступних іспитів до Могилянки він вирішив востаннє (перед від'їздом до рідного Донецька) пройтися вулицями Майдану, де випадково натрапив на "Караоке на Майдані". І переміг! Це був перший успіх співака-початківця,

Ритуал

автор: dude

У Києві є три осередки "Братства козацького бойового звичаю "Спас" - це Середня школа №60, МАУП та Могилянська. 19 січня, на свято Водохреща-Богоявлення, спасівці усіх трьох осередків зібралися о 8 ранку в Гідропарку і, згідно з українським звичаєм, скупнулися в Дніпрі. Усі вони вміть стали здоровими, адже вода в той час була цілющою. Після купання влаштували традиційне спасівське змагання "лава на лаву". Дівчатам брати участь у нім не дозволили, неважачи на принципову відсутність для них будь-яких поблажок на тренуваннях. У тому змаганні з рахунком 2-1 перемогла наша лава! По тому більшість пішла до церкви святити воду, а я, такий-сякий заучка, побіг у бібліотеку.

Багато хлопців купалися в чому мати народила

Момент найбільшого кайфу

Лави, готуйся!

І почалося місиво...

матеріали А.Любченка були використані Юрієм Лаврінченком у "Розстріляному відродженні", але жодного посилання чи бодай примітки на цій книжці на нього немає.

- Розкажіть, де працюєте/працювали.

У студентські часи працювала репетитором, редактором, коректором, але допоки не захистила кандидатську, постійного місця праці не мала. Пізніше працювала в університеті «Україна», який надає можливість навчатися дітям із особливими потребами. Тепер викладаю в НаУКМА, є заступником декана гуманітарного факультету, а також працюю у нашому видавництві.

- А які маєте там обов'язки, яка посада?

Я є головним редактором видавництва. Мої обов'язки – це, по-перше, керівництво видавничим процесом, тобто розподіл роботи і нагляд за прийомом рукописів, проходженням їх по редакційно-видавничих етапах (редагування, коректура, технічне редагування, верстка, художнє оформлення тощо), по-друге, пошук "успішної" автури бестселерів; по-третє, підбір іншомовної літератури для перекладних проектів, і ще купа різної дрібної роботи, якої я не цураюся.

- Як Ви усе це встигаєте?!

Мій день розписаний по годинах, як і в кожного, хто має багато адміністративної роботи, а крім неї ще й певні наукові та викладацькі обов'язки, і до того ж сім'ю. Я звечора планую наступний день, але частенько випадаю з графіку через якісь неузгодження, незаплановану термінову роботу, тому те, що не допрацювала, не виконала вдень, доводиться доробляти уночі. Ось, наприклад, сьогодні спати лягла о третій, а прокинулась о сьомій! (виявляється, наші викладачі, як і студенти, важко працюють і недосипають. Це, напевно, сімейне, могилянське).

- Ваше напутнє слово студентам-могилянцям. (Увага, запам'ятовуйте!)

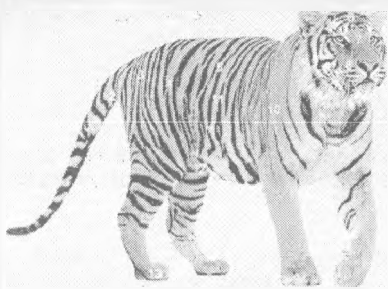
Єдине: Могилянська – це найкращий заклад України з хорошою базою знань, який дає справжній поштовх до праці. Тому слідкуйте, щоби протягом життя той запал, який Ви отримали тут, не зник. Закінчуйте магістерку, аспірантуру і приходьте до нас працювати, щоб уся Україна пишалася нашим навчальним закладом!

Ось такі вони викладачі-могилянці - веселі, натхненні, працелюбні. Ще пані Леся розповіла, що планує колись писати докторську дисертацію... Тож бажаємо їй наснаги і сили так приємно усміхатись постійно!

Сповідь професора

автор: БараБОлька

PIECE OF ADVICE

Запитайте у будь-якої собаки Могилянського кварталу, хто такий Копань В.С., і вона ніжно гавкне, що я – професор, який щороку екзамнує близько 500 спудеїв третього року навчання. У студентів не цікавиться, хто я, бо такого наговорять, що у Вас вуха відвиснуть і зуби хитатимуться.

За 6 років вони мені надіслали понад 2000 записок із запитаннями. Може, ці запитання і мої відповіді зацікавлять Вас? Пропоную нижче кілька. Тема – безпека на іспиті.

ФЕН: Я п'ю пиво, палю і граю у футбол. Як мені поводитись на іспиті?

Я: Вигляд спудея повинен бути замордованим, але щасливим. Теля не сміє бучати дуба.

ФПВ: Отже, Ви обзиваєте людей телятами і дубами? За це Вас і за статтю можна притягти...

Я: Тут є хто з села? Один, два, три... Мало. Нехай вони вам розкажуть про те, що в нежонатого теляти свербить лоб, коли роги ростуть, і воно його чухає об дуба, тобто – бучає. Оце я мав на увазі. Так що за статтю не притягнете... Хоча... не впевнений, бо юриспруденція – як епідемія корости на потилиці. Так багато статей напрудимували, щоб не виконувати 10 Заповідей.

Якщо скажете викладачеві „я не заздрю Вашим родичам“, або „я проклінатиму Вас все життя“, - його не мучитиме совість за те, що зіпсував Вам червоний диплом задовільною оцінкою.

ФГН: Я не п'ю, не палю, сама заробляю на хліб і навчання. Як мені одягнутись на іспит?

Я: Тут не порадики: одягнетеся в міні – нікуди конспект сховати, в максі – легко сховати 2-3 книги, але важко звідти їх добувати. Одягайтесь пристойно, скромно, без виклику. Персик повинен пам'ятати, що буде курагою.

ФПН: Ми Вас вчимо-вчимо, що з персиків кураги не роблять, і ніякого прогресу!

Я: В перекладі з санскриту на мову фарсі, а потім з фарсі на українську курага – це сущняк. Отже, навіть чорнослив є „курагою“.

ФГН: У Вас упереджене ставлення до персиків. Чому?

Я: Хто любить їсти курагу, маючи сивину в бороді, той буде довгожителем. А персик може закотитись в череп і спричинити навіть інсульт. Не один мій колега на колінах повз з інфарктом від „персика“ до рідної дружини. „Персик“ сильніший від тигра. Тому робота у ВНЗ небезпечна.

Щось не бачу сьогодні на лекції Марії з ФГН... Це вона обірвала вус київському тигру. Передайте їй привіт. Скажіть, нехай не страждає, бо в тигра вже вуса відросли.

Пані Редколлеє, друкуйте це без змін, якщо матеріал годиться для „Вісника Могилянки“. А помилки... Без них, як без тіні в сонячний день не обійдешся...

КАНІКУЛИ чи робоча командіровка?

Сесію здано. Трійки, четвірки, п'ятірки – не важливо, головне, що попереду (вже позаду – *Прим. ред.*) ВОНИ – довгождани каникули!!! Новий рік, плани, плани... подарунки, святкування, листівки... Так хочеться привітати людей, яких ти любиш... Потрібні гроші, а стипендія ще не скоро. Починаються активні пошуки заробітку. Декілька юних феєгенциць вирішили зробити невеличке дослідження: наскільки реально влаштуватися на роботу в останній тиждень перед новорічними святами, як це зробити і що вам за це буде, як то кажуть.

Та надійніше – запитати контакти у друзів і знайомих. Інтернет не тільки цікавий, але й небезпечний, адже ніхто нікого не перевіряє, то ж часто страшнувати йти навіть на співбесіду. Порада: ніколи не заходьте до офісу, якщо виникають хоча б найменші підозри (особливо тоді, коли фірма міститься у приватній квартирі!) – гроші, які вам обіцяють, не варті можливих наслідків. Крім того, ваші знайомі постараються зробити найкраще не тільки для себе, але й для вас – будьте певні! Наше дослідження показало, що в солідних фірмах на «ворк-хантах» дивляться дещо звисока, з легкою іронією: мовляв, ви тут пнетеся із шкури заради нещасних 30-ти гривень за добу, а я тут сиджу, не напружуюся й отримую втричі більше! Зовсім інше ставлення у «своїх» (рідненьких могилянців): здається, що в цілому світі це твої найрідніші люди!

Є така «професія» - промовтер

Далеко не всі знають, що це слово означає, але більшість студенток (може, й студентів) хочуть цим промоутером працювати. Що ж каже нам словничок? „То promote“ перекладають як «просувати», «активізувати», «стимулювати» - словом, створювати сприятливі умови для чогось, в нашому випадку – рекламувати якийсь товар, торгову марку, фірму тощо. Людською мовою це означає: вшити довелезну візерунчасту локшину на вуха добродушних громадян – безсоромно розхвалювати товар, про який ви 5 хвилин тому вперше почули, розказувати про вигідні тарифи якогось мобільного оператора, в той час як ви самі користуєтесь послугами зовсім іншого. Найчастіше промоутерам платять погодинно. Нормальною вважається оплата 9-12 гривень за годину (найчастіше – 10 грн./ год.), якщо знайшли за 15 – або вам надзвичайно пощастило, або робота каторжна. Часто зарплата залежить від кількості проданого вами (наприклад, з кожного стартового пакета по 1-3 грн.). В такому випадку поцікавиться одразу, скільки ви матимете з кожної одиниці товару. Із досвіду:

-стартові пакети «Білайн» продавати не вигідно: 1-1,5-2 грн. з пакета, пакети купують неохоче (такий

зв'язок, що навіть попсоі рукавички не зігріють!); популярні пакети «КиївСтар», «ДіДжус», менше – «Лайф», про «ЮеМСі» навіть не питають...

- намагайтеся урізноманітнити свою «локшину». Замість банального «Знижки...», «...такий-то магазин» підготуйте кілька фраз на зразок: «Завітайте до нас!», «Ми раді Вас вітати!», «Особливий вид стартових пакетів – стартовий пакет «Акційний!»», «Наші тарифи кращі за їхні знижки!»

- не робіть свою мову «заїждженою пластинкою», хоча б зрідка змінюйте інтонацію!

- «Поділіться улыбкою своєю – і она к тебе не раз еще вернется!» :))

Два «якщо»

1. Якщо ви дівчина, і вас просять працювати всю ніч (загортати подарунки, наприклад), одразу згадуйте свої 93 бали із курсу «Основи права»: по-перше, нічний час коштує подвійно, але, по-друге, нащо воно вам треба?! Береженого Бог береже. Збирайтеся й ідіть ночувати додому. На прощання можете ввічливо помахати ручкою (якщо ще хочете тут працювати) або скрутити за спиною дупло і виказати все, що ви думаєте, ніби вам довірили промову в спілці захисту когось-там (це якщо ви хочете, щоб ваше резюме порвали на дрібні шматочки).

2. Якщо ви хочете працювати на каникулах, починайте шукати роботу зарані (десь за місяць до кінця сесії), інакше доведеться погоджуватися на те, що пропонують і за ті гроші, які дають. В зимовий час доведеться стояти на морозі по 2-4 години, а після роботи пити різні колдрекси-фервекси, щоб не захворіти...

На завершення...

хочемо сказати, що заробити молодій людині у наш час та ще й у місті-герої Києві не так-то й важко. Наші батьки по селах стільки не заробляють за повний восьмигодинний нервовий робочий день директором школи, скільки їхні доні-синочки за 3 години! І все ж, розум підказує, що роботу треба шукати постійну, стабільну (подейкують, на 3-му курсі цілком реально працювати й навчатися одночасно).

Промоутерство – не вихід, а кишенькові гроші для старшокласниць і недосвідчених студенток перших і других курсів. І якщо раптом ви, працюючи, відчуєте, що вас «злегка» зневажають, згадайте, що ви вчитесь в одному з найпрестижніших вишів і завтра післязавтра чхати вам хотілося на цих товстих ходячих капіток!!! (ого! Давай-давай!!! – *Прим. ред.*)

То ж із Новим триместром вас!

Працюймо-навчаймося на здоров'я і в радість!

автор: surmise

Здоров'я

Напевне, кожен із нас хоч раз у житті цікавився питанням вічного земного буття. Але як не існує у природі вічного двигуна, так і життя рано чи пізно здає свої позиції. Проте здавна люди намагалися продовжити відведений їм час, а це, як відомо, можна зробити тільки піклуючись про здоров'я.

Здоров'я – безцінний дар, даний людині Всевишнім. А чи цінуємо ми цей щедрий дарунок? Як його берегти наші предки? Гадаю, саме час зазирнути в люстерко Клеопатри: багато таємниць криє в собі життя імператриці. Але деякі з них усе ж таки вдалося розгадати: теплі молочні ванни щовечора, морквяний сік вранці, різні ароматичні олії, - сьогодні це відомо майже кожному. Та найголовніша хитрість красуні дуже проста і доступна для кожного! Погляньте, що зараз робить Клеопатра: „...шість, сім, вісім, стоп! Сьогодні лише вісім - вісім краплин еліксиру життя... Всього декілька крапель, а змінити можуть історію: один невеликий прорахунок коштує життя!“ Навряд чи хто здогадався, що імператриця мала на увазі сік... часнику. Так, саме сік часнику щодня пила Клеопатра, щоб зберегти свій рум'янець і почуватися якнайкраще.

А технологія прийому ліків дуже проста: починати потрібно з однієї краплини першого дня і кожного наступного додавати ще по краплі; на дев'ятий день – максимальна доза (9 крапель), тепер починається відлік у зворотному напрямку, щоб на сімнадцятий день доза знову становила одну краплину. Тоді цикл починається спочатку: від однієї краплини до дев'яти і назад до однієї.

Цей спосіб підтримувати здоров'я зовсім нескладний, тому його можна легко використовувати в межах сучасного міста і за будь-яких умов залишатися здоровим та рум'яним!

Ваш Вихід, Клеопатро!

Вустами професора

Оголошення

Н. Калініна (на парі English)

1. Бідна дитина заснула. Я б теж зараз заснула

О. Корвін-Піотровський
(археолог)

1...якісь племена, які здибалися у коханні і народили цю трипільську культуру.
2. Де ж знайти ту точку, де, як то кажуть, упс – і з'являється людина?
3. Винув я бритву, поголився, а тоді тьотю в колодязь – і готово. (взято з контексту)
4. ... ну і інші науковці, з якими ви по крайній мірі не познайомитеся в цьому році.

Б. Чумаченко (культуролог)

1. Журнали 'з картинками веселіше розглядати, ніж читати наукову літературу.
2. Без шуточек в этой жизни не проживешь.

Програма Зеленого Кінотеатру на січень – лютий 2007

Покази щовівторка о 16.30 в 1-313

30.01.07 "Жива вода", 25 хв.

Вода – це просто фізична речовина, яка складається з водню та кисню, чи жива субстанція, яка дала початок життю у Всесвіті? Інформаційна пам'ять води – це псевдонаукове поняття, ближче до філософії, чи науково обґрунтоване твердження, яке є ще одним доказом унікальних властивостей води?

30.01.07 „Чистота небезпечна для здоров'я”, 19 хв.

Наявність фосфатів у пральному порошку - причина алергічних реакцій і негативного впливу на стан водойм, що призводить до цвітіння, утворення токсинів, заморів риб та отруєння людей. То чи слід платити власним здоров'ям заради збагачення іноземних фірм побутової хімії, у країнах, де продаж фосфатних порошоків вже давно заборонено?

06.02.07 „Щоденне диво”, 49 хв. Із циклу Human Body, BBC

Зустріч двох статевих клітин в організмі матері, видозміна ембріону і утворення плоду, народження дитини, відчуття батьків. Прихід нового життя – процес, що потребує боротьби, терпіння та сприяння.

Якщо ви хочете дізнатися більше про себе, не пропустіть цей фільм!

13.02.07 "Inconvenient truth"

Зміна клімату, глобальне потепління, зменшення світового ВВП на 20% у близькому майбутньому... Це реальні чи перебільшення? Це відповідь природи на гомоцентризм людської істоти чи один із періодів розвитку нашої планети? Вперше в Україні Inconvenient truth!!!

20.02.07 „Швидкість - смертельна зброя”, 48 хв. National geographic

Дике життя в центрі Нью-Йорка. Як завжди, технології, винайдені природою, перевершують людський геній. Досконалість та суперфективність її творинь, швидкість і її значення для тих, кому не потрібні машини, літаки, ракети... Секрети найспритніших тварин нашої Планети крізь кінокамеру National geographic.

Живопис

автор: memento_mоре

НАПІВЛЮБОВ

Напівлюбів. Напівсолодкий напівдотик.
Збочені думки, не вирвані назовні.

Напівтуга. Напівзлива із останніх спогадів, що й досі не дозволяють поринути у

напівсон. Напівнаспіване признання, сховане між ввічливим як справи.

Напівзмагання. Напівдитячий страх зробити перший крок назустріч
колись вже знаному сяйву.

Напівроса. Напівсолодкий сум в очах.
І, знаєш... ще трохи ніжності для тебе.
Нехай це виглядає вульгарно, та так я виражаю своє оце напівзацікавлення.

Напівлюбів.
Напіврозчавлене, колись - серце.
Напівудар колись по гордості - тому усі напів.

Напівжарт, напівзнак, напівсерйозна гра:
половина мене для тебе

GUESS WHO?

Від редакції

(Вступне слово)

Добридень, шановні читачі!

Вітаємо з початком справжньої зими (УРА!!! Сніг пішов!), і з усіма минулими святами - Миколаєм, Новим роком, Різдвом, Василем, Водохрещам, а також із Днем Української Соборності - 88 річницею проголошення злуки УНР та ЗУНР!

Ми, як і обіцяли, у цьому числі опублікували сповідь одного з могилянських професорів. Тепер він, напевне, почувається чудово, як то завжди буває після сповіді. Закликаємо і решту професорів, а також спудеїв (чом би й ні?) вчинити аналогічно.

А тим часом редакція оголошує черговий конкурс: хто вгадає власника спini, той дістане цікавий сюрприз! Кожен має тільки одну спробу, під час якої відповідь слід тихесенько шепнути на вушко.

Отже, пам'ятаймо про ЗВ: вчитися, висповідатися, вгадати!

Ціна 50 коп.

Наклад 200 примірників

Видруковано в університетському видавництві «Пульсари»

Формальності

Просимо надсилати Ваші статті, твори, оголошення та пропозиції на нашу е-скриньку:

visnyk@gmail.com

Редакція має право редагувати та, за потребою, скорочувати надіслані матеріали. Їхній обсяг не повинен перевищувати 4 тис. знаків (лист А4, 12 кегель). За зміст матеріалів відповідальні тільки їхні автори.

143306

За
ми
Че

UKMA Library * Book

ати:

0406704

ікція